

αναλλοιωτο το σημερα.

Φερε στα ματια σου αυτο που τοσο ζηλοτυπα η ψυχη σου κραταει και τρεφει: την αγαπη για μενα, τη δυναμη να τη φυγαδευεις πανω στα μαλλια μου, την τρικυμισμενη σιγη που με γενναει και φυγε, πριν, ξεχασω στ ονειρο να σ αγαπαω.

3

Αν εχω εσena δε με νοιαζει. Εισαι το απροσωπο, το ανωνυμο, το απλησιαστο και το τελειο. Εισαι εγω, το παν και το τιποτα, το ολοκληρο, το μισο, το χαμενο. Εισαι το κενο και το σκοταδι, το φως και η χαρα, εισαι τα παντα με το νοημα και την ουσια τους. Εισαι αυτο που διαλεξα για ονειρο μου.

4

Δε σε χωριζω απ τον κοσμο
Σε διαλεξα μεσ απ τα πραγματα.

5

Ειδα τα φυλλα κεντημενα στον ακινητο ανεμο. Ειδα τη θαλασσα αλαφιασμενη στα ματια του πουλιου.

Ειδα και το υγρο, ακινητο φτερο του να θβαινει απ τη ληθη και ν αγκαλιαζει τον κοσμο και να τον σκιζει με το ψηλωμενο του κορμι.

Ψηλαφητα, θρηκα το θανατο της πετρας, τ ονειρο της πυγολαμπιδας και τη φωνη του σπινου.

Και μεσ απ ολα τα χρωματα, ξαναγυρισα στο ακινητο πουλι που γαληνιο σηκωθηκε και χαθηκε μεσα σ εναν ασαλευτο θριαμβο αταραξιας.

